

1973-2023: ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΥΚΛΟ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΓΗΣ – Πορεία 17 Νοέμβρη (Θεσσαλονίκη)

1973 2023

ΠΟΡΕΙΑ 17 ΝΟΕΜΒΡΗ
*απέναντι σε όλα όσα μοιάζουν δυνατά,
να τομήσουμε το αδύνατο*

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΣΧΟΛΕΙΟ - ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Φέτος συμπληρώνονται 50 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου. Μία εξέγερση που σηματοδότησε την πτώση του καθεστώτος της δικτατορίας. Μία κοινωνική κίνηση που κατέληξε σε μία ρήξη που σίγουρα τότε δεν φάνταζε και τόσο εφικτή. Ένα γεγονός το οποίο φαντάζει τόσο μακρινό, κι όμως δεν είναι.

Κι αυτό διότι αν κάτι πρέπει να μας μείνει δεν είναι απλά μία κάποια γιορτή της αποκατάστασης μιας ψευδεπίγραφης δημοκρατίας, αλλά η συλλογική μνήμη της εξέγερσης και της διεκδίκησης. Κι αυτά οφείλουμε να ανακτήσουμε στο τώρα σαν συλλογικό πράττειν.

Σε μία συγκυρία, η οποία γίνεται όλο και πιο ασφυκτική για την κοινωνική βάση, η ολοένα και μεγαλύτερη κρατική καταστολή προσπαθεί να εμφυσήσει στο σύνολο της κοινωνίας τον φόβο απέναντι σε οποιαδήποτε αντίδραση. Ο πόλεμος, ο οποίος έρχεται

όλο και πιο κοντά μας τα τελευταία χρόνια, η ακρίβεια, ο εθνικισμός, η κλιματική κρίση και το καθεστώς εξαίρεσης μοιάζουν πλέον σαν κάτι το φυσικό, με τα οποία θα πρέπει να συμβιβαστούμε και να ζούμε μαζί τους. Με τις προταγές του Κράτους και του Κεφαλαίου να μετακυλίζουν το βάρος και την ευθύνη στις πλάτες της κοινωνία, δημιουργείται ένα ειδικότερο πλαίσιο που περικλείει όλα τα παραπάνω σαν ένα φυσικό φαινόμενο. Οι μηχανισμοί του Κράτους και των Αγορών θα πρέπει να είναι οι μόνοι που να μπορούν να ορίσουν το πώς θα ζήσουμε, σύμφωνα πάντα με τις ορέξεις τους.

Αυτό το ειδικό πλαίσιο της καταστολής που έχει δημιουργηθεί, έχει κάνει το κοινωνικό σύνολο να ζει με τον φόβο, την εσωτερίκευση, τον ατομικισμό κι εν τέλει με μόνη αντίδραση τον ολοένα και μεγαλύτερο κοινωνικό κανιβαλισμό. Η ανάθεση, απότοκο του κυρίαρχου συστήματος και οι αυταπάτες που δημιουργεί -Δεξιά και Αριστερά- μέσω των εκλογικών διαδικασιών, το μόνο που σπέρνουν συνεχώς είναι όλο και πιο τεράστια απογοήτευση, που αρκετές φορές οδηγεί στην συντηρητικοποίηση, πέρα από την παραίτηση από τον πολιτικό βίο. Αν κάτι πρέπει να γίνει όλο και πιο σαφές, δεν είναι η ηττοπάθεια. Η συμμετοχή στα πολιτικά δρώμενα δεν αφορά μόνο τις 2 Κυριακές των εκλογών κάθε 4 χρόνια, αλλά ενυπάρχει σε όλες τις πτυχές της καθημερινότητας. Κι εκεί βρίσκεται και αναπλάθεται συνεχώς η άλλη εναλλακτική για το τι ζωή θέλουμε. Μπροστά στη διαρκώς καλπάζουσα απογοήτευση των από τα κάτω, οφείλουμε να αναδείξουμε τις αιχμές και τα περιεχόμενα αγώνα, πέρα και αντίθετα από τα κυρίαρχα αφηγήματα που επικρατούν. Η κοινωνία, τα κινήματα, δημιουργούν τις δικές τους απελευθερωτικές δυναμικές, χωρίς να εγκλωβίζονται σε δίπολα, πολώσεις και εκτός φυσικά των ορίων της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας. Η κοινωνική αυτενέργεια, όπως αναδείχθηκε στις πυρκαγιές και στις πλημμύρες, οι μαζικές απεργίες και πορείες για τα εγκλήματα του Κράτους και των εταιρειών, δείχνουν πως ο δρόμος της Αντίστασης χτίζεται συνεχώς και δεν κάθεται σε ησυχία, παρά την γενικευμένη καταστολή.

Γίνεται όλο και πιο φανερό πως τα δεινά που βιώνουμε τα προκαλεί ο κύκλος της υποταγής που φέρνει την ανάθεση στο επίκεντρο για όλα τα προβλήματα μας. Και σε αυτό δεν υπάρχει γυρισμός, ούτε ψευτοδιλήματα πλέον. Άμα δεν χαράξουμε δρόμους δημιουργικής αντίστασης και αυτοοργάνωσης πέρα από το υπάρχον τότε αυτός ο κύκλος θα διαιωνίζεται και θα καταλήγουμε στην

παραίτηση από κάθε τι που αφορά τις ζωές μας. Γιατί αν υπάρχει κάτι να μας υπενθυμίζει η επέτειος της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, αυτό είναι ότι:

1973: Εκεί που όλα μοιάζαν αδύνατα, γίναν δυνατά

2023: Εκεί που όλα φαίνονται δυνατά, να τολμήσουμε το αδύνατο

Ο κόσμος αλλάζει με εξεγέρσεις

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ-ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Πορεία για τα 50 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου:

17:00, Πολυτεχνείο-Α.Π.Θ.

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης – Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Σχολείο

**Από τότε και για πάντα, κάτω
η εξουσία – Πορεία 17
Νοέμβρη (Ιωάννινα)**

ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ
ΚΑΤΩ Η ΕΞΟΥΣΙΑ

ΠΟΡΕΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ | 6:00 μ.μ.
ΠΛΑΤΕΙΑ ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ, ΔΟΜΠΟΛΗ
ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Οι εξεγέρσεις του
σήμερα: γραφικότητα ή
αναγκαιότητα;

Πενήντα χρόνια μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου, έχουμε φτάσει σε μια εποχή που η διεκδίκηση θεωρείται γραφική. Ο νεοφιλελευθερισμός έχει σαρώσει τις προηγούμενες ιδεολογικές αντιπαλότητες κι έχει δημιουργήσει μια ασφυκτική καθημερινότητα που κάνει τον κόσμο να αποδρά από την πολιτική. Η συμμετοχή στα κοινά φαντάζει μακρινή και η πίστη στη συλλογική αντίσταση σβήνει. Αυτή η ηττοπάθεια και η αίσθηση αδυναμίας οδηγούν σε μια παθητικότητα, ακόμα και απέναντι σε σοκαριστικά γεγονότα, κάτι που, με τη σειρά του, κλείνει το υποκείμενο στην ιδιωτική του σφαίρα, κάνοντάς το να αναζητά λύσεις για τον εαυτό του. Πολλές φορές αυτό πηγάζει από την πλήρη αδιαφορία για το κοινωνικό σύνολο. Υπάρχουν όμως και οι περιπτώσεις που το άτομο νιώθει παγιδευμένο και προσπαθεί να ξεφύγει, έχοντας χάσει κάθε ελπίδα και μην ξέροντας τι άλλο να

κάνει. Κοινός παρονομαστής στις δυο περιπτώσεις είναι η πεποίθηση ότι δεν υπάρχει εναλλακτική, ότι ο νεοφιλελευθερισμός έχει νικήσει. Σε όλα αυτά, ο κρατικός μηχανισμός λειτουργεί κατευναστικά, υποσχόμενος επιδόματα, δίνοντας προκλητικές εγγυήσεις για εξορθολογισμό και βελτίωση των υποδομών, οι οποίες έρχονται μόνο μετά από κάποιο τραγικό συμβάν, αποτέλεσμα της κακής διαχείρισης και της κρατικής αδιαφορίας. Ας πάρουμε για παράδειγμα τα Τέμπη. Οι κινητοποιήσεις εκείνης της περιόδου ήταν από τις πιο δυναμικές των τελευταίων ετών. Δεν έδειξαν, ωστόσο, την εξεγερσιακή διάθεση άλλων εποχών. Αυτή η κατάσταση φανερώνει μια έλλειψη συνολικής θεώρησης και μια αδυναμία να ξεφύγουμε από τα δίπολα. Αντί η απογοήτευση να μας ωθεί στο να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας, βρισκόμαστε να ζητάμε από το κράτος να κάνει καλύτερα τη δουλειά του.

Ιστορική συνέχεια

Η νοητή γραμμή που ενώνει τα κινήματα των τελευταίων πενήντα ετών με την εξέγερση του Πολυτεχνείου είναι η διαρκής συμμετοχή όλων μας σε διαδικασίες και αγώνες. Αυτή η σύνδεση διαρκώς τείνει να χάνεται, διαρκώς παλεύουμε να την κρατήσουμε ζωντανή. Έχει κάποιο νόημα η σύνδεση αυτή; Υπάρχει όντως ή προσπαθούμε να την εφεύρουμε με το ζόρι; Ας μην ξεχνάμε ότι η εξέγερση του Πολυτεχνείου αποτέλεσε ένα παράδειγμα ισχυρής απάντησης μιας μειοψηφίας σε έναν πιο ισχυρό αντίπαλο. Μπορεί ο δικός μας αντίπαλος να μην είναι η Χούντα, αλλά πλέον ζούμε και σε μια ιστορική στιγμή που δε χρειάζεται μια Χούντα για να ζούμε σε καθεστώς ανελευθερίας.

Παρά την επίφαση δημοκρατίας στην οποία ζούμε, πολλά στοιχεία του τότε καθεστώτος παραμένουν ενεργά και σήμερα. Η αστυνομία έχει δολοφονήσει τρεις Ρομά τα τελευταία δυο χρόνια. Οι μετανάστες ζουν σε απάνθρωπες συνθήκες, στοιβαγμένοι σε καμψς περικυκλωμένα από φράχτες και ελεγχόμενα από κάμερες σε κάθε γωνία. Ο ρατσισμός δίνει και παίρνει σε όλα τα περιβάλλοντα: στην εργασία, στην κατοικία, στο δημόσιο χώρο, στην εκπαίδευση, καθώς οι μετανάστες θεωρούνται «εισβολείς» και

«απολίτιστοι». Η αστυνομία ενισχύεται διαρκώς με νέες προσλήψεις και αναβάθμιση εξοπλισμού. Βρίσκεται παντού και καταστέλλει βίαια. Η ακροδεξιά συσπειρώνεται γύρω από νέα μορφώματα και η ρητορική της ξαναεμφανίζεται στο δημόσιο λόγο. Η ενημέρωση είναι απόλυτα ελεγχόμενη, με τα ΜΜΕ να εξυπηρετούν ξεκάθαρα τα συμφέροντα των χορηγών τους και να βάζουν πλάτη στη δολοφονική πολιτική του κράτους.

Ψωμί – Παιδεία – Ελευθερία – Κάτω το ΝΑΤΟ

Πόσο μακριά βρισκόμαστε από αυτές τις διεκδικήσεις; Το κόστος ζωής έχει γονατίσει τα περισσότερα νοικοκυριά της χώρας. Δουλεύουμε όλη μέρα για να ελπίζουμε στο επίδομα πετρελαίου και το καλάθι του νοικοκυριού προκειμένου να καλύψουμε τις βασικές μας ανάγκες. Για κάθε άπιαστο είδος βγάζουν κι ένα γελοίο pass, επιβραβεύοντάς μας που δε διαμαρτυρόμαστε. Η Παιδεία βαδίζει με γοργά βήματα προς την ιδιωτικοποίηση. Κάποια πτυχία εξισώνονται με απολυτήρια λυκείου, άλλα θεωρούνται άχρηστα αν δεν ακολουθούνται από πανάκριβα μεταπτυχιακά. Σε κάποια σχολεία πέφτουν τα ταβάνια, ενώ κάποιες σχολές πλημμυρίζουν όταν βρέχει. Ξεσπάνε σκάνδαλα παρακολουθήσεων και κατασκοπευτικού υλικού (“Predator”). Η τεχνολογία συνιστά αναγκαιότητα στη ζωή μας, αλλά η χρήση της χωρίς να παραβιαστούν τα προσωπικά μας δεδομένα είναι αδύνατη. Η υπόσταση του ατόμου ως πολίτη δεν υπάρχει: είμαστε αναλώσιμες μηχανές παραγωγής και καταναλωτές. Παράλληλα, η χώρα μας εμπλέκεται άμεσα στους πολεμικούς σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ, παραχωρώντας την 112 πτέρυγα μάχης της Ελευσίνας και ενεργοποιώντας τη βάση της Σούδας, μετατρέποντας έτσι την Ελλάδα σε αφετηρία για τον πόλεμο στη Μέση Ανατολή, για να δώσουμε απλά το πιο πρόσφατο παράδειγμα.

Ενέργεια: ένα επίκαιρο παράδειγμα

Εδώ και αρκετά χρόνια έχει ξεκινήσει ένας σχεδιασμός μετατροπής της Ελλάδας σε μπαταρία της Ευρώπης. Ερευνητικά έργα σε στεριά και θάλασσα στοχεύουν στην εκμετάλλευση κάθε ενεργειακού πόρου, είτε με παραδοσιακά μέσα, κάνοντας εξορύξεις, είτε μέσω «πράσινων» επιλογών. Σε όλα αυτά τα

πρότζεκτ, η Ελλάδα υπογράφει συμβάσεις ξεπουλήματος, αδιαφορώντας για τις περιβαλλοντικές καταστροφές, τον αφανισμό των ντόπιων πληθυσμών, την αποκατάσταση του φυσικού τοπίου και τις επιθυμίες των κατοίκων. Να σημειώσουμε, βέβαια, ότι αυτοί οι σχεδιασμοί δεν εγγυώνται κανένα όφελος για τη χώρα. Παράδειγμα είναι ο Πρίνος που εδώ και δεκαετίες δεν έχει επιφέρει καμία ελάφρυνση στον πληθυσμό της Καβάλας. Ο Πρίνος, μάλιστα αποτέλεσε μία από τις πιο σκανδαλώδεις παραχωρήσεις-ξεπουλήματα της Χούντας. Η Χούντα εξυπηρέτησε με κάθε τρόπο το μεγάλο Κεφάλαιο, όπως για παράδειγμα τον Ωνάση, με τον οποίο είχε υπογράψει σύμβαση για την εγκατάσταση διυλιστηρίων στα Μέγαρα. Οι Μεγαρείς, τότε, υπερασπιζόμενοι τον τόπο τους ενάντια στη λεηλασία της φύσης, στάθηκαν απέναντι στο καθεστώς, το οποίο, φυσικά, συντάχθηκε με τον μεγάλο εθνικό ευεργέτη. Κάτι μας λέει ότι η εικόνα της λεηλασίας της φύσης, της εξυπηρέτησης των ισχυρών από την πλευρά του καθεστώτος και της κοινωνίας, από την άλλη, να προσπαθεί μόνη της να αντισταθεί στην καταστροφή, δεν έχει αλλάξει και πολύ μέσα στα χρόνια.

Το αντιεξουσιαστικό πρόταγμα

Μέσα στον τελευταίο αιώνα, τα παραδοσιακά αντικαπιταλιστικά αφηγήματα απέτυχαν να δώσουν λύση στα διαιωνιζόμενα προβλήματα της ανθρωπότητας. Σε πολλές περιπτώσεις, κατέληξαν στον κρατικό καπιταλισμό, με τη φτώχεια, τον πόλεμο και τον περιορισμό της ελευθερίας να παραμένουν. Και στη χώρα μας, φυσικά, κάθε «προοδευτική» και «φιλολαϊκή» πολιτική μέσα στα μεταπολιτευτικά χρόνια πρόδωσε τις ελπίδες των ανθρώπων. Στο σήμερα οι «ειδικοί της επανάστασης» παραγκωνίζονται, καθώς οι σύγχρονες εξεγέρσεις υιοθετούν την οριζοντιότητα και την αντιιεραρχία. Οι Κούρδοι της Ροζάβα και οι Ζαπατίστας της Τσιάπας δομούν τις κοινότητές τους με αυτά τα χαρακτηριστικά. Τα Κίτρινα Γιλέκα στη Γαλλία και η εξέγερση του 2019 στη Χιλή δεν περίμεναν κάποιο μανιφέστο για να βγουν στο δρόμο και να διεκδικήσουν μια αξιοπρεπή ζωή. Ο προσανατολισμός αυτών των εξεγέρσεων δόθηκε κατά την εξέλιξή τους, όχι εκ των προτέρων.

Η αντίσταση στον τεμαχισμό κάθε κοινωνικού δεσμού και στον ανθρωπότυπο του μοναχικού ιδιώτη θα έρθει μόνο μέσα από συλλογικές διαδικασίες. Πρώτο βήμα είναι η συνάντηση στο δημόσιο χώρο που σαρώνεται από το Κεφάλαιο. Τα εργαλεία για την οικοδόμηση των κοινωνιών μας, οφείλουμε να τα εφεύρουμε εμείς, μέσα από τις διαδικασίες και τους χώρους μας. Κανένα Κοινωνικό Κράτος δε θα μας σώσει. Η διαρκής επίκλησή του εντείνει την αίσθηση ότι είμαστε αδύναμοι-ες απέναντι σε ένα θεσμό ανίκητο και αδιαμφισβήτητο. Το Πολυτεχνείο μας θυμίζει ότι η εξέγερση δεν περιμένει τις ευνοϊκότερες συνθήκες για να ξεσπάσει. Εκεί που νομίζεις ότι όλα είναι μια προσχεδιασμένη ρουτίνα, ότι όλα έχουν προαποφασιστεί για εσένα χωρίς εσένα, μια μειοψηφία έρχεται να σου θυμίσει ότι η διεκδίκηση δεν είναι γραφική και ότι ο δρόμος προς την ελευθερία είναι συλλογικός.

ΔΕΝ ΑΝΑΘΕΤΟΥΜΕ

ΔΕΝ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ

ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ

Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση

**ΜΠΑΤΣΟΙ ΓΕΜΙΣΑΤΕ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ
ΜΑΣ ΜΕ ΑΙΜΑ! – Πορεία Τρίτη
14/11 6:00 μ.μ. στην
Περιφέρεια Ηπείρου**

**ΜΠΑΤΣΟΙ ΓΕΜΙΣΑΤΕ
ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΜΑΣ ΜΕ
ΑΙΜΑ**

ΠΟΡΕΙΑ

ΤΡΙΤΗ 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ | 6:00 μ.μ.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ★

Μεσάνυχτα Σαββάτου 11 Νοεμβρίου στη Βοιωτία. Ένας 17χρονος Ρομά πέφτει νεκρός ύστερα από καταδίωξη από αστυνομικούς. Για άλλη μια φορά όπλο μπάτσων στρέφεται εναντίον ενός Ρομ, υπό συνθήκες που “ακόμη ερευνώνται”.

Το θύμα μαζί με άλλα παιδιά της ηλικίας του επέβαιναν σε αυτοκίνητο το οποίο έτρεχε με μεγάλη ταχύτητα. Ως αιτία της καταδίωξης παρουσιάζεται η μη συμμόρφωση σε σήμα της αστυνομίας για ακινητοποίηση. Οι συνεπιβάτες μιλούν για βίαιη επίθεση στον 17χρονο και για απευθείας πυροβολισμό ο οποίος και του αφαίρεσε τη ζωή. Σύγχυση μας προκαλεί η ασυμφωνία των ανακοινώσεων των αστυνομικών πηγών που τη μία κάνουν λόγο για αδιευκρίνιστες συνθήκες και την άλλη για εκπυρσοκρότηση του όπλου κατά τη διάρκεια «ελέγχου υψηλού κινδύνου» από Ο.Π.Κ.Ε.. Δεν υπάρχει κανένας υψηλότερος κίνδυνος όμως από μία ανεξέλεγκτη αστυνομία, από έμμισθους δολοφόνους που αποφασίζουν ποια ζωή είναι άξια να βιωθεί, εκτελούν ωθούμενοι από ρατσιστικά κριτήρια και με την αλαζονεία της ατιμωρησίας που τους εξασφαλίζουν η κυβέρνηση και ο κρατικός μηχανισμός. Μέσα από την ασφάλεια και τη θεσμική κάλυψη αυτή βρίσκουν την ευκαιρία να ασκούν εξουσία, να αυθαιρετούν, να τραμπουκίζουν, γιατί όχι να βασανίζουν, και να δολοφονούν αθώους πολίτες κατά το

δοκούν. Την επικινδυνότητα του σώματος αυτού φρόντισε να ενισχύσει η κυβέρνηση τα προηγούμενα χρόνια προσλαμβάνοντας και τοποθετώντας παντού ολοένα και περισσότερους ανεκπαίδευτους μπάτσους και εξοπλίζοντάς τους συνεχώς.

Δυστυχώς δε μας ξαφνιάζουν οι ρατσιστικές τακτικές των μπάτσων. Το τραγικό αυτό περιστατικό ξυπνά μνήμες από την ανθρωποκτονία του 18χρονου Νίκου Σαμπάνη από σφαίρες αστυνομικών σε καταδίωξη πριν δύο χρόνια στο Πέραμα και του 16χρονου Κώστα Φραγκούλη πέρσι. Μέσα σε τρία χρόνια μετράμε τρεις νεκρούς Ρομ, από καταδιώξεις της αστυνομίας. Οι τρεις αυτές δολοφονίες βγήκαν στην επιφάνεια καθώς αποτελούν ακραίες εκφάνσεις βίας. Μπορούμε να αναλογιστούμε πόσες άλλες περιπτώσεις πιο ήπιας καταστολής και βίας ενάντια σε μειωτικές ομάδες συγκαλύπτονται καθημερινά ή ακόμα χειρότερα νομιμοποιούνται στις συνειδήσεις της κοινωνίας λόγω προκαταλήψεων και με τη βοήθεια των Μ.Μ.Ε. που τις συντηρούν.

Αν υπάρχει κάτι που δεν πρέπει να επιτρέψουμε, αυτό είναι η απόπειρα νομιμοποίησης της θανατηφόρας κρατικής βίας στη συλλογική συνείδηση, μόνο και μόνο επειδή το θύμα ανήκε στην κοινότητα των Ρομά. Ας μην ξεχνάμε πως σε τέτοιες περιπτώσεις η εθνοτική ταυτότητα του θύματος, χρησιμοποιείται συχνά ως συνώνυμο του κλέφτη-κακοποιού και εν τέλει της απειλής έτσι ώστε οι ρόλοι να αντιστρέφονται με το θύμα να βρίσκεται στη θέση του θύτη. Αν υπάρχει κάτι ακόμα πιο τραγικό από τη δολοφονία ενός νέου ανθρώπου αυτό είναι το απροκάλυπτο ρατσιστικό μίσος εκ μέρους της ευρύτερης κοινωνίας. Με αφορμή το περιστατικό αυτό αναδύεται μια κατάσταση όπου οι προκαταλήψεις απέναντι στις μειονότητες υπερτερούν του φόβου για την κρατική αυθαιρεσία, αν αυτός υπήρξε ποτέ, ενώ παράλληλα δικαιολογούν την ωμή βία και το θάνατο. Η επιθετικότητα αυτή και το μίσος στρέφονται πάντα κατά των πιο αδύναμων και πιο φτωχών αυτής της κοινωνίας.

Δε νιώθουμε καμία ασφάλεια όταν οι μπάτσοι σκοτώνουν! Καταδικάζουμε την κρατική βία!

ΝΑ ΜΗ ΣΥΝΗΘΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ- ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΑ

Πορεία Τρίτη 14/11 6:00 μ.μ. στην Περιφέρεια Ηπείρου
Χειρονομία- Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Ανακοίνωση/Κάλεσμα Αντιεξουσιαστικής Κίνησης Αθήνας – Η ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΗ ΜΑΧΗ

Αντίσταση ή
Αντιπολίτευση;

Η καθοριστική μάχη
Αντίσταση ή αντιπολίτευση;

Το Κίνημα στην σύγχρονη συγκυρία

Με την απόδραση της πολιτικής έχουμε και την ταυτόχρονη απόδραση της κοινωνίας από το δημόσιο χώρο και από κάθε συμμετοχική διαδικασία. Αυτός είναι ο σημαντικότερος λόγος της καταστροφικής τροχιάς που διαγράφει αυτός ο κρατικός, διαχειριστικός, ρεαλισμός.

Αν και παραμένει ηγεμονικός όσον αφορά το σύνολο των δομών του εποικοδομήματος, είναι βέβαιο ότι εάν παραμείνει αχαλίνωτος, δεν θα αφήσει τίποτα όρθιο.

Το συμπέρασμα όμως που αφορά όλους εμάς είναι ότι σε έναν κόσμο κυριαρχίας και εξατομίκευσης, διάλυσης κάθε δεσμού και της επικράτησης του ρεαλισμού χυδαιότητας, τα καταφύγια παλαιών αφηγημάτων, γενικεύσεων, και λαϊκισμών είναι απολύτως αναποτελεσματικά.

Με άμεσα, πρακτικά επίδικα, όπως είναι στην υπάρχουσα συγκυρία, τα κρατικά εγκλήματα στα Τέμπη και στην Πύλο, ο φράχτης του Έβρου, η διαχείριση των πυρκαγιών και των πλημμυρών, οι εξορύξεις, το ενεργειακό και η ακρίβεια, το εργασιακό, η λαίλαπα της ανάπτυξης, η καταστολή και η οικολογική κρίση μπορούμε να διερευνούμε τις προτάσεις εξόδου.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

- Κιουπκιολής Αλέξανδρος
(Αν. Καθηγητής, Τμ. Πολιτικών Επιστημών)
- Πατσάκης Φιλήμονας (Συγγραφέας)
- Τσιλιμαντός Γρηγόρης
(Ε.Κ.Χ. Respiro di Liberta)
- Χαριτάκης Κώστας
(Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης
στη ΒΙΟΜΕ-Αθήνας)

Σάββατο 14/11 19:30 / Ατζάι
Θεμιστοφάνους 65, Εφαρμ. Γαλαξίας

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ
ΑΘΗΝΑΣ

Η συναίνεση που απέσπασε η εξουσία από τις δύο πρόσφατες εκλογικές αναμετρήσεις παρά την «προειδοποίηση» των Τεμπών, ενίσχυσε την πολιτική της διαχειρισσιμότητας ενός υπάρχοντος που είχε ήδη φτάσει στα όριά του.

Κοινή είναι πλέον η διαπίστωση ότι δεν πρόκειται απλά για μια εκλογική νίκη της Νέας Δημοκρατίας αλλά για πολιτική ηγεμονία που επεκτείνεται σε όλα τα κοινωνικά πεδία, αφού πρόκειται για επικράτηση του ρεαλισμού επί των παραδοσιακών αφηγημάτων κριτικής στο υπάρχον. Οι σημαντικές μέχρι τώρα εξελίξεις στον ΣΥΡΙΖΑ είναι χαρακτηριστικά αυτής της επέκτασης και επικράτησης της ηγεμονίας αυτού του συγκεκριμένου αποστεωμένου ρεαλισμού, ο οποίος έχει οικοδομηθεί δεκαετίες τώρα.

Η απόδραση της πολιτικής των κυβερνήσεων και η υποκατάστασή της από την κυβερνησιμότητα και την διαχειρισσιμότητα της πολιτικής του κεφαλαίου δημιουργούν ένα περιβάλλον ενός μονόδρομου κυβερνητικής τακτικής και μια πορεία προς έναν δημοκρατικό «ολοκληρωτισμό». Το περιβάλλον αυτό συνιστά όμως και κατάληξη της ολοκλήρωσης της θεσμοποίησης του κόσμου του κεφαλαίου μέσω του κράτους σε κάθε πτυχή της ζωής και της κρατικής καταστολής, κάθε εναλλακτικής ως αντίθετης με την καπιταλιστική ανάπτυξη, στην οποία ομνύουν όλες οι δυνάμεις της αντιπροσώπευσης.

Με την απόδραση της πολιτικής έχουμε και την ταυτόχρονη απόδραση της κοινωνίας από το δημόσιο χώρο και από κάθε συμμετοχική διαδικασία. Αυτός είναι ο σημαντικότερος λόγος της καταστροφικής τροχιάς που διαγράφει αυτός ο κρατικός, διαχειριστικός, ρεαλισμός. Αν και παραμένει ηγεμονικός όσον αφορά το σύνολο των δομών του εποικοδομήματος, είναι βέβαιο ότι εάν παραμείνει αχαλίνωτος, δεν θα αφήσει τίποτα όρθιο.

Η Ακροδεξιά στροφή

Αυτός ο καπιταλιστικός ρεαλισμός έφερε και κάποια απόνερα που δεν μπορούν να μας αφήσουν αδιάφορους. Αντιθέτως. Η Ακροδεξιά στροφή αποτυπώνεται τόσο στον δημόσιο λόγο όσο και εντός των πολιτικών συστημάτων παγκοσμίως και ιδίως στην Ευρώπη. Το μέγεθος της στροφής αυτής πάντως μπορεί να αποτυπωθεί και με τα πρόσφατα εκλογικά αποτελέσματα. Πέρα από την ισχυροποίηση της ΝΔ, η οποία στην διακυβέρνησή της υιοθέτησε ακροδεξιά δόγματα και τα μετουσίωσε σε υπεύθυνη και σοβαρή κρατική πολιτική. Είδαμε πως μορφώματα σαν το κόμμα του Βελόπουλου, το κόμμα ΝΙΚΗ, το κόμμα Σπαρτιάτες, που στήριξε ο Κασιδιάρης μέσα από τη φυλακή, και άλλες ακροδεξιές παρατάξεις πήραν πολύ

μεγαλύτερα ποσοστά.

Όλες όμως αυτές οι εξελίξεις που εν πολλοίς είναι καθολικές, έχουν άμεση επίδραση και στο κίνημα αντίστασης το οποίο είναι υποχρεωμένο να κοιτάξει στα μάτια και να αντιμετωπίσει αυτόν τον κρατικό ρεαλισμό με νέους πολιτικούς όρους.

Το Κίνημα Αντίστασης και η Έξοδος

Από την άλλη μεριά, το κίνημα αντίστασης, μολονότι έχει γειωμένη δράση στον αισθητό κόσμο, αδυνατεί να απαντήσει πολιτικά στην ρεαλιστική καθεστωτική ηγεμονία, καταφεύγοντας συχνά και παρά την τεκμηριωμένη δράση του σε αφηγήματα και κατασκευές που έχουν χαθεί από το προσκήνιο και δεν πρόκειται να αναδυθούν ξανά. Αυτό ακριβώς το έλλειμμα καλούμαστε να καλύψουμε, αν και καινούργια προτάγματα έχουν κάνει την εμφάνισή τους αρκετά χρόνια τώρα. Ο νέος αντιεξουσιαστικός και αντικαπιταλιστικός διαφωτισμός είναι αυτός που πρέπει να πάρει φωτιά.

Το συμπέρασμα όμως που αφορά όλους εμάς είναι ότι σε έναν κόσμο κυριαρχίας της εξατομίκευσης, της διάλυσης κάθε δεσμού και της επικράτησης του ρεαλισμού ως χυδαιότητας, τα καταφύγια παλαιών αφηγημάτων, γενικεύσεων, και λαϊκισμών, είναι απολύτως αναποτελεσματικά.

Αυτή η συγκεκριμένη κοινωνική διαφοροποίηση επέτρεψε στην κοινοβουλευτική Δεξιά, όχι απλά μια εκλογική νίκη, αλλά και μια ιδεολογική και πολιτική ηγεμονία, που δεν είναι άλλη από την ψυχρή και ορθολογική διαχείριση του ρεαλισμού της κυριαρχίας του κεφαλαίου.

Οι αγώνες μας οφείλουν να εκδιπλωθούν ταυτόχρονα σε τρεις ομόκεντρους πολιτικούς κύκλους: (α) επανασυσπείρωση και ανασυγκρότηση των οργανώσεών μας σε προσαρμογή με τις νέες κοινωνικές συνθήκες, (β) ανασυγκρότηση του κινήματος με επίκεντρο την δικτύωση γύρω από ένα μεταβατικό πολιτικό πλαίσιο για την ανατροπή, και (γ) προετοιμασία για την μετατροπή των επερχόμενων εξεγέρσεων σε επαναστατική απειλή για την κυριαρχία.

Με άμεσα, πρακτικά επίδικα, όπως είναι στην υπάρχουσα συγκυρία, τα κρατικά εγκλήματα στα Τέμπη και στην Πύλο, ο φράχτης του Έβρου, η διαχείριση των πυρκαγιών και των πλημμυρών, οι εξορύξεις, το ενεργειακό και η ακρίβεια, το εργασιακό, η λαίλαπα της ανάπτυξης, η καταστολή και η οικολογική κρίση μπορούμε να διερευνούμε τις προτάσεις εξόδου. Επιθυμώντας να ανοίξουμε τη συζήτηση για την προοπτική του

κινήματος αντίστασης στις σύγχρονες συνθήκες κυριαρχίας, οργανώνουμε εκδήλωση με τίτλο «Αντίσταση ή Αντιπολίτευση: Το Κίνημα στη Σύγχρονη Συγκυρία» στις 11 Νοέμβρη και ώρα 19:00 στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο «αλτάι»//Free Social Space “altai”.

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

ΟΠΟΥ ΔΕΝ ΦΤΑΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΝΑΖΙ, ΦΤΑΝΕΙ Η ΕΛ.ΑΣ.

Το Σάββατο 28/10 πραγματοποιήθηκε αντιφασιστική συναυλία στο Νέο Ηράκλειο με αφορμή την πανευρωπαϊκή κάθοδο και μάζωξη νεοναζί απ’ όλη την Ευρώπη που έχει καλεστεί για την Τετάρτη 01/11.

Παρά τον ασφυκτικό κλοιό της Ελληνικής Αστυνομίας, φασίστες έκαναν την εμφάνιση τους λίγο πριν την συναυλία. Επειδή, όμως, όπου δεν φτάνουν οι φασίστες, φτάνουν τα ΜΑΤ και τα ΟΠΚΕ, το μόνο που φρόντισαν να κάνουν ήταν να επιτεθούν με την γνωστή μανία τους σε αντιφασιστ(ρι)ες. Αποτέλεσμα μία 16χρονη συντρόφισσα να τραυματιστεί σοβαρά στο κεφάλι, από τα χτυπήματα και τα περιστατικά που κατά τύχη δεν έχουμε μέχρι τώρα μέχρι και νεκρό/ή, στη συνέχεια “να βρεθεί από την αστυνομία” και να μεταφερθεί υπό καθεστώς κράτησης σε κωματώδη κατάσταση στο νοσοκομείο.

Η συνέχεια γνωστή. Ένας οχετός ξεπλύματος κάθε πράξης της Ελληνικής Αστυνομίας στα Μ.Μ.Ε., μιλώντας για απλά επεισόδια με την αστυνομία, όπου η αστυνομία βρήκε στον δρόμο την 16χρομη τραυματισμένη. Μας χτυπάνε, έχουν την πλήρη εξουσία πάνω στα σώματα και στις ψυχές μας δηλαδή, και μετά παίζουν και με τη νοημοσύνη μας.

Ευτυχώς, η υγεία της 16χρονης συντρόφισσας καλυτέρευσε. Όμως, η αστυνομία δεν σταμάτησε εκεί, αφού κατέσχεσε προσωπικά αντικείμενα της, ενώ είχε τοποθετήσει άντρα της Ασφάλειας από πάνω της να την φρουρεί στο χειρουργείο(!!), παρότι του είχε ζητηθεί να αποχωρήσει από τους ίδιους τους γιατρούς.

Απ’ την άλλη, ίσως, όμως, θα έπρεπε να λέμε κι ευχαριστώ στην

Ελληνική Αστυνομία γι' αυτή την γενναία τους πράξη ηρωισμού. Βρήκαν μία 16χρονη χτυπημένη στον δρόμο κι αυτοί αντί να την χτυπήσουν ακόμα παραπάνω ή να την πάνε κατευθείαν σε κάποιο αστυνομικό τμήμα και να την παρατήσουν, την πήγαν στο Νοσοκομείο. Σε αντίθεση με άλλες περιπτώσεις, με πιο πρόσφατη την πτώση φοιτητή από την ταράτσα της κατάληψης Ευαγγελισμού στο Ηράκλειο από ΜΑΤ και την κάλυψη του συμβάντος σε συνεργασία με τη διοίκηση του Νοσοκομείου, αφού του δόθηκε.. εξιτήριο τις πρώτες κιόλας ώρες καταλήγοντας σε κελί.

Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, η επίθεση απ' το Κράτος και τα τσιράκια των φασιστών συνεχίζεται. Μόλις την επόμενη ημέρα κι ακόμα και τώρα, στήνεται μια άνευ προηγουμένου σκευωρία σε βάρος συντρόφων από τον Ρουβίκωνα που βρισκόντουσαν στην περιφρούρηση της συναυλίας. Τους κατηγορούν για σωματική βλάβη στους.. φασίστες, διατάραξη κοινής ειρήνης και φθορά ξένης περιουσίας, ενώ το υλικό από κάμερες κλπ τους δείχνει ότι βρισκόντουσαν όλη αυτή την ώρα στην αντιφασιστική συναυλία, με τα μηχανάκια τους, μάλιστα, να κατάσχονται από τις κρατικές αρχές. Σε συνέχεια της σκευωρίας έχουν βγει οι ίδιες κατηγορίες για άλλα 7 μέλη του Ρουβίκωνα.

Η αστυνομική βία και οι πρακτικές αυτές καταδεικνύουν όλο και περισσότερο τον ρόλο της Ελληνικής Αστυνομίας. Δίπλα στους νεοναζί, στήνοντας άλλη μια σκευωρία σε αγαστή συνεργασία μαζί τους και με τα ΜΜΕ, που τρέχουν να καλύψουν οτιδήποτε κάνει η ΕΛ.ΑΣ. Και όταν λέμε οτιδήποτε εννοούμε οποιαδήποτε μαφιόζικη πρακτική και κύκλωμα είναι μπλεγμένα. Από κυκλώματα εμπορίας ανθρώπων-σωμάτων και ναρκωτικών, δολοφονίες μέχρι βασανισμούς και βιασμούς σε τμήματα, πέρα από τους ξυλοδαρμούς εκτός τμημάτων, έτσι επειδή δεν τους άρεσε η φάτσα σου ή είχες διαφορετικό χρώμα δέρματος.

Να σταθούμε εμπόδιο στην αστυνομική βία. Η κοινωνία που εθίζεται καθημερινά στην προπαγάνδα των ΜΜΕ, χρειάζεται να κατανοήσει ότι το επόμενο θύμα θα είναι η ίδια. Κι αν δεν κάνουμε κάτι γι' αυτό, για να σταματήσει, τότε θα αναρωτιόμαστε γιατί υπάρχει τόσος θάνατος και πόνος δίπλα μας και γιατί μας χτυπάνε και δεν μιλάει κανείς/καμία.Κι αυτή την απάντηση πρέπει να πάρουν -αστυνομία και φασίστες- και την Τετάρτη 01/11 στην φασιστομάζωξη που θα επιχειρήσουν να κάνουν στο Νέο Ηράκλειο.

Στηρίζουμε την σημερινή αντικατασταλτική πορεία: Δευτέρα 30/10, 19:00, Καμάρα

- ΚΑΜΙΑ ΣΠΙΘΑΜΗ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΩΡΟΥ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ
 - ΝΑ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΜΕ ΜΕ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΒΙΑ
 - ΚΑΜΙΑ ΚΑΛΥΨΗ ΣΤΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ-ΝΕΟΝΑΖΙ
 - ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΞΗ ΣΤΟΥΣ/ΙΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ/ΙΣΣΕΣ
- Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης
-

Ανακοίνωση ΚΚΚ (Kurdistan Communities Union) – Λύνοντας το Παλαιστινιακό και το Κουρδικό Ζήτημα

Ανακοίνωση του Kurdistan Communities Union στις 13/10

Μετάφραση : Μηνάς Μπλάνας

Χιλιάδες άνθρωποι, τόσο από το Ισραήλ όσο και από την Παλαιστίνη, έχουν χάσει τις ζωές τους από τις επιθέσεις που πραγματοποιήθηκαν από την Χαμάς και τις επόμενες επιθέσεις από το κράτος του Ισραήλ ενάντια στους Παλαιστίνιους, ειδικότερα στην Λωρίδα της Γάζας. Και οι δύο επιθέσεις κατέληξαν σε μία πλήρη σφαγή. Είμαστε βαθιά ανήσυχοι και λυπημένοι γι' αυτή την κατάσταση. Ως Κουρδικό Κίνημα Ελευθερίας, θα θέλαμε να εκφράσουμε τα συλλυπητήριά μας τόσο στον παλαιστινιακό αραβικό λαό όσο και στον εβραϊκό λαό του Ισραήλ. Όχι μόνο όσα έχουν γίνει μέχρι τώρα, αλλά και τα μελλοντικά σενάρια που συζητιούνται, είναι άκρως ανησυχητικά. Πρόκειται για εξαιρετικά λανθασμένες στάσεις που βαθαίνουν τα προβλήματα και καταλήγουν σε σφαγές της κοινωνίας. Κατ'αρχάς, θα πρέπει να εγκαταλειφθούν αμέσως και να σταματήσουν οι επιθέσεις.

Όπως οι μέθοδοι της Χαμάς είναι λάθος, η στάση του ισραηλινού

κράτους είναι επίσης απαράδεκτη. Το ισραηλινό κράτος πρέπει να τερματίσει τις επιθέσεις και τον αποκλεισμό της Γάζας και δεν πρέπει να καταφύγει σε βία κατά του παλαιστινιακού λαού με κανέναν τρόπο.

Το παλαιστινιακό πρόβλημα δεν μπορεί να λυθεί μέσω της βίας, αλλά μέσω της δημοκρατίας και της αναγνώρισης των δικαιωμάτων των Παλαιστίνιων. Η βίαιη προσέγγιση μόνο θα βαθύνει τα προβλήματα. Η πικρή εικόνα που προέκυψε τις τελευταίες μόλις ημέρες, είναι αποτέλεσμα της ώθησης του παλαιστινιακού ζητήματος σε μια άλυτη κατάσταση. Και η αιτία που συμβαίνει αυτό, είναι το ίδιο το πρόβλημα. Εάν κάποιος είναι πραγματικά ενοχλημένος από αυτή την κατάσταση, είναι απαραίτητο να επικεντρωθεί στη λύση του παλαιστινιακού ζητήματος. Κάθε βήμα που πρέπει να γίνει, κάθε στάση που πρέπει να ληφθεί, χωρίς να συζητιέται η λύση του παλαιστινιακού ζητήματος και τα δικαιώματα του παλαιστινιακού λαού, θα οδηγήσει σε εμβάθυνση των προβλημάτων. Το αιώνιο Παλαιστινιακό ζήτημα έχει αποδείξει αυτό το γεγονός επανειλημμένα.

Οι εξελίξεις στην Παλαιστίνη και το Ισραήλ κατέδειξαν για άλλη μια φορά τη σημασία μιας προσέγγισης στο πλαίσιο ενός «δημοκρατικού έθνους» από τον Abdullah Öcalan για τη λύση των προβλημάτων στη Μέση Ανατολή. Η κρατικιστική νοοτροπία είναι η ρίζα των προβλημάτων που αντιμετωπίζει η κοινωνία και η ανθρωπότητα. Από την ιστορία μέχρι τις μέρες μας, καθώς έχει αναπτυχθεί αυτή η νοοτροπία, τα προβλήματα έχουν αυξηθεί. Το γεγονός ότι το κράτος γεννήθηκε πρώτα στη Μέση Ανατολή, έχει καθοριστικό ρόλο στο γεγονός ότι τα προβλήματα στη Μέση Ανατολή είναι τόσο πολλά και βαθιά ριζωμένα. Από την άλλη, τα προβλήματα βάθυναν ακόμη περισσότερο με τη μεταφορά του συστήματος του έθνους-κράτους που ανέπτυξε η καπιταλιστική νεωτερικότητα στη Μέση Ανατολή. Όλα τα προβλήματα στη Μέση Ανατολή σήμερα, συμπεριλαμβανομένου του Κουρδικού ζητήματος,

πηγάζουν από τη νοοτροπία του έθνους-κράτους. Η ισραηλινο-παλαιστινιακή σύγκρουση είναι επίσης ριζωμένη στη νοοτροπία του έθνους-κράτους. Όλα τα προβλήματα στη Μέση Ανατολή, ιδιαίτερα το κουρδικό και το παλαιστινιακό, μπορούν να λυθούν μόνο με την υπέρβαση του έθνους-κράτους. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος να διορθωθεί η λάθος πορεία στη Μέση Ανατολή. Εάν πρόκειται να υπάρξει μια πραγματική αλλαγή, αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την υπέρβαση της νοοτροπίας του έθνους-κράτους, με την ανάπτυξη του συστήματος του «δημοκρατικού έθνους» που βασίζεται στη συνύπαρξη, την ισότιμη και κοινή ζωή των λαών και σε αυτή τη βάση, με τη δημοκρατική επίλυση των ζητημάτων του κουρδικού και του παλαιστινιακού λαού. Τα προβλήματα δεν μπορούν να λυθούν με τη δημιουργία περισσότερων κρατών, όπως συχνά ειπώνεται. Αντίθετα, τα προβλήματα μπορούν να λυθούν με την ενίσχυση της κοινωνίας, την ανάπτυξη της δημοκρατίας και μιας ζωής σύμφωνα με το «δημοκρατικό έθνος» που βασίζεται στην ελεύθερη, ισότιμη, δημοκρατική αυτοδιοίκηση και βούληση των κοινωνιών. Έτσι μπορούν να λυθούν τα προβλήματα τόσο του εβραϊκού λαού όσο και του παλαιστινιακού λαού.

Η Ιερουσαλήμ, η οποία θεωρείται ιερή από τρεις θρησκείες και οι αρχαίες παλαιστινιακές και ισραηλινές γεωγραφίες, μπορούν καλύτερα να ζήσουν με ελευθερία και ειρήνη με αυτό το μοντέλο. Διαφορετικά, τα μοντέλα των εθνών-κρατών οδηγούν αναπόφευκτα σε σύγκρουση, πόλεμο και αμοιβαία καταστροφή. Αυτό φαίνεται καλύτερα στην αραβο-εβραϊκή πραγματικότητα. Η μόνη μέθοδος για να εξαλειφθεί αυτό το συγκρουσιακό και καταστροφικό δίλημμα είναι η προσέγγιση του «δημοκρατικού έθνους».

Η υπόθεση του παλαιστινιακού λαού είναι νόμιμη και τίποτα δεν μπορεί να αρνηθεί τη νομιμότητά της. Ως Κουρδικό Κίνημα Ελευθερίας, στεκόμαστε πάντα δίπλα στη δίκαιη υπόθεση του παλαιστινιακού λαού. Η λύση του παλαιστινιακού είναι εξίσου

σημαντική με το κουρδικό ζήτημα για τη λύση των προβλημάτων και την ανάπτυξη του εκδημοκρατισμού στη Μέση Ανατολή. Το κράτος του Ισραήλ πρέπει να δει αυτή την πραγματικότητα και πάνω από όλα να αναγνωρίσει την ύπαρξη και τη δημοκρατική βούληση του παλαιστινιακού λαού. Η λύση του παλαιστινιακού ζητήματος είναι θεμελιώδης προϋπόθεση για όλους τους λαούς της Μέσης Ανατολής, ιδιαίτερα για τον εβραϊκό λαό, για να ζήσουν με ελευθερία, ασφάλεια και ειρήνη. Από την άλλη, μια σωστή και με σεβασμό προσέγγιση στα ιστορικά δράματα και τις γενοκτονίες που βίωσε ο εβραϊκός λαός το απαιτεί απολύτως. Χωρίς λύση στο παλαιστινιακό ζήτημα, ο εβραϊκός λαός δεν μπορεί να αισθάνεται άνετα στη συνείδησή του και δεν μπορεί να καταδικάσει και να εξαλείψει τη μεταχείριση στην οποία έχει υποβληθεί. Πιστεύουμε ότι ο εβραϊκός λαός έχει αρκετή από αυτή τη συνείδηση, τη σοφία και τη θέληση. Ο εβραϊκός λαός είναι ένας από τους αρχαίους λαούς της Μέσης Ανατολής και έχει πολύ σημαντική θέση και συμβολή στη διαμόρφωση της κουλτούρας και της κοινωνικότητας της Μέσης Ανατολής. Όπως ακριβώς οι κούρδικοι, αραβικοί, περσικοί, τούρκικοι, αραμαϊκοί κ.λπ. λαοί της Μέσης Ανατολής, έτσι και ο εβραϊκός λαός έχει το δικαίωμα να ζει στη Μέση Ανατολή, στην αρχαία γεωγραφία όπου έζησε ιστορικά.

Το τουρκικό κράτος και η κυβέρνηση ΑΚΡ-ΜΗΡ δεν προσεγγίζουν το παλαιστινιακό ζήτημα ειλικρινά και πραγματικά. Το χειρίζεται εξ ολοκλήρου ως ένα θέμα που μπορεί να εκμεταλλευτεί. Ο φασίστας αρχηγός Ταγίπ Ερντογάν προσεγγίζει το Παλαιστινιακό ζήτημα με αυτή την αντίληψη και προσπαθεί να το χρησιμοποιήσει ως διαπραγματευτικό χαρτί για να εφαρμόσει τις πολιτικές του για κουρδική γενοκτονία. Αυτός είναι ο μόνος λόγος που τους ενδιαφέρει το Παλαιστινιακό ζήτημα. Διαφορετικά, σίγουρα δεν είναι ολόψυχα στο πλευρό του παλαιστινιακού λαού. Αν το τουρκικό κράτος και ο Ταγίπ Ερντογάν ήταν ειλικρινείς σε αυτά που λένε, πρώτα απ' όλα δεν θα προσέγγιζαν έτσι τους Κούρδους και θα έλυναν το κουρδικό ζήτημα.

Όπως δεν μπορεί κανείς να είναι δίκαιος και δημοκρατικός στο Ισραήλ, χωρίς να βλέπει και να αναγνωρίζει τα δικαιώματα του παλαιστινιακού λαού, έτσι δεν μπορεί να είναι το ίδιο στην Τουρκία χωρίς να βλέπει την κουρδική πραγματικότητα, χωρίς να αναγνωρίζει τα δικαιώματα του κουρδικού λαού και χωρίς να υποστηρίζει τον αγώνα του. Συγκεκριμένα, κανείς δεν μπορεί ποτέ να σταθεί δίπλα στη δίκαιη υπόθεση των άλλων. Η προσέγγιση του κουρδικού λαού και του κουρδικού ζητήματος στην Τουρκία μοιάζει με χαρτί λυχνίας.

Είναι απολύτως αδύνατο για όσους κοιτάζουν τους Κούρδους με σκοτεινά πρόσωπα ή τους αγνοούν, να προσεγγίσουν σωστά τους άλλους και να σταθούν δίπλα τους. Αν αυτό επιχειρείται, τότε υπάρχει μεγάλη διαστρέβλωση και υποκρισία. Αυτό κάνει η κυβέρνηση AKP-MHP και ο Ταγίπ Ερντογάν. Στην ομιλία του, ο Ταγίπ Ερντογάν από τη μια υποτίθεται λέει ότι οι επιθέσεις του κράτους του Ισραήλ είναι άδικες και τις καταδικάζει. Αλλά από την άλλη, στην ίδια ομιλία, μιλάει με μίσος για το πώς θα επιτεθεί ακόμη περισσότερο στους Κούρδους και θα σκοτώσει περισσότερους/ες. Αυτό δεν είναι υποκριτική ανεντιμότητα και εξαπάτηση του κόσμου; Αυτά είναι σίγουρα κροκοδείλια δάκρυα. Πώς μπορεί κανείς να μιλήσει για το τι συμβαίνει στη Γάζα και τα δεινά του παλαιστινιακού λαού, όταν αυτό που γίνεται στη Ροζάβα είναι προφανές και θα συνεχιστεί; Στις αεροπορικές επιδρομές του τουρκικού κράτους κατά της Ροζάβα βομβαρδίστηκε ολόκληρο το σύστημα υποδομής της περιοχής. Φράγματα, σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής, πετρελαιοπηγές, αποθήκες ανεφοδιασμού και πολλές άλλες εγκαταστάσεις χτυπήθηκαν. Σε αυτές τις επιθέσεις έχασαν τη ζωή τους δεκάδες άνθρωποι.

Όσοι το κάνουν αυτό στον κουρδικό λαό, δεν μπορεί να αναμένεται να είναι ειλικρινείς απέναντι στον παλαιστινιακό λαό και την υπόθεσή του. Από την άλλη πλευρά, όσοι δεν υψώνουν τις φωνές τους ενάντια στις επιθέσεις και τις σφαγές του κράτους και της κυβέρνησης AKP-MHP κατά των Κούρδων και της Ροζάβα και όσοι το βλέπουν αυτό σωστό και το υποστηρίζουν, δεν μπορούν να είναι σε μια βάσιμη προσέγγιση. Τα δάκρυα που

χύνονται από αυτές τις ομάδες δεν είναι τίποτε άλλο από τα κροκοδείλια δάκρυα που έριξε ο Ταγίπ Ερντογάν. Ίσως δεν γνωρίζουν πώς φαίνονται, αλλά όλοι στον κόσμο εκτός από αυτούς ξέρουν πολύ καλά πώς φαίνονται.

Συμπροεδρία

Εκτελεστικό Συμβούλιο του ΚΚΚ (Ένωση Δημοκρατικών Κοινοτήτων του Κουρδιστάν)

Respiro di Liberta Open Call

A poster for the 'Respiro di Liberta Open Call' event. The background is a purple-tinted photograph of a group of people sitting on the floor in a circle, possibly in a community meeting or workshop. The text is overlaid on this image. At the top, it says 'κοινωνικός χώρος για την Ελευθερία Respiro(Ιουλιανού 30)'. Below that, 'OPEN CALL' is written in large, bold, yellow letters. A list of activities follows: '*ΟΜΑΔΕΣ', '*ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ', '*ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΕΣ', '*ΕΓΧΕΙΡΗΜΑΤΑ', '*ΜΑΘΗΜΑΤΑ', and '*WORKSHOPS'. A paragraph of text reads: 'επειδή οι γειτονιές μας φαντάζουν ομορφότερες με ζωντανούς ελεύθερους κοινωνικούς χώρους'. At the bottom, there is a logo for 'RESPIRO' with the tagline 'ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ' and the contact information '(!) επικοινωνήσε μαζί μας: respiro@riseup.net'.

Respiro di Liberta

Το Respiro di Liberta είναι ένας ελεύθερος κοινωνικός χώρος που βρίσκεται στον δρόμο της Ολυμπιάδος, Ιουλιανού και

Ολυμπιάδος-πίσω από την εκκλησία της Λαοδηγήτριας. Απότοκο της πολιτικής και κοινωνικής παρακαταθήκης του κοινωνικού χώρου για την ελευθερία «Μικρόπολις», το *Respiro di Liberta* αποτελεί έναν χώρο συλλογικοποίησης, έκφρασης και πολιτικής παρέμβασης στο υπάρχον, στεγάζοντας άτομα και ομάδες που αντιστέκονται στην ακινησία, την πειθαρχία, την ανάθεση. Κάποιες από τις ομάδες που στεγάστηκαν ή στεγάζονται ακόμα στο χώρο είναι οι: Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης, Κάφτρα, Απάλευτος Α.Σ. (πρώην *Micropolis kick box*), *Corwatch.gr*, Εργαστήρι Κεραμικής Γαία +980°C κα.

Πώς γεννάται και πώς δρα ένας ελεύθερος κοινωνικός χώρος;

Το «Μικρόπολις» γεννήθηκε από την εξέγερση του 2008 κι έγινε η πιο μαζική εδαφικοποιημένη πρόταση εξόδου από τις σχέσεις κυριαρχίας αλλά και προοπτική για την ζωή που θέλουμε στις πόλεις και τις γειτονιές μας. Τελευταία του παρακαταθήκη ήταν το πολυεπίπεδο «Δίκτυο Covid-19: Αλληλεγγύη Θεσσαλονίκης». Από την πρώτη προσταγή του κράτους για παύση κάθε κοινωνικής λειτουργίας υπήρξε και η έμπρακτη αμφισβήτηση ότι ο συλλογικός δρόμος της αλληλοβοήθειας και της αυτοοργάνωσης είναι ένας δρόμος προοπτικής. Κόντρα στις πειθαρχήσεις του κυρίαρχου, δεν αφήσαμε το μονοπώλιο των ζώων μας στην αγορά και το κράτος. Υψώσαμε τις συλλογικές μας αντιστάσεις παίρνοντας την υγεία στα χέρια μας. Δείξαμε ότι μπορούμε να μείνουμε στην κοινότητα και στη γειτονιά, ότι υπεύθυνα και με ασφάλεια μπορούμε να ανοίξουμε δρόμους μέσα στα αδιέξοδα της κρατικής διαχείρισης και ότι η ματιά της μιας, απέναντι στον άλλον, χωρίς διαχωρισμούς και διακρίσεις, είναι η μόνη εγγύηση της ύπαρξης.

Ανάσα Ελευθερίας

Έτσι τώρα και ο νέος χώρος, ως συνέχειά του «Μικρόπολις», ήταν αδύνατον να δημιουργηθεί εκ του μηδενός, αφού γνωρίζουμε πια καλά πως κοινωνικός κινηματικός χώρος νοείται μόνο ως έδαφος που αυτοθεσμίζεται εντός και διαμέσου της κοινωνίας, εντός και

διαμέσου της κινηματικής διαδικασίας. Με άλλα λόγια, χώρος ανοικτός στις προκλήσεις που επιφυλάσσει η κυκλοφορία των αγώνων και συνάμα ανοικτός στην καθημιά και στον καθένα που αντιστέκεται στον κλοιό της κυρίαρχης εξουσίας.

Στόχος του αυτοδιαχειριζόμενου εγχειρήματος *Respiro di Liberta* είναι να δημιουργήσει το έδαφος για εξωστρεφή κοινωνική και πολιτική δράση των ομάδων και των ατόμων που το απαρτίζουν, πάντα με αντι-ιεραρχικά στοιχεία και πέρα από κρατικούς οργανισμούς και ΜΚΟ. Αυτή αποτελεί και η βασική αρχή του χώρου. Η μεγάλη εμπειρία του Μικρόπολις μας δείχνει ότι τα εγχειρήματα, όσο σημαντικό έργο και να παράγουν σε νοήματα και ως έμπρακτα παραδείγματα πέρα από την αγορά και το κράτος, χρειάζεται να ξεφεύγουν από την εσωστρέφεια και τον ιδρυματισμό και να βγαίνουν στον δημόσιο χώρο, εκεί όπου γεννάται η αντίσταση, η κοινωνικοποίηση των προταγμάτων ως αμφισβήτηση προς το υπάρχον και οι αγώνες χειραφέτησης.

Τι χαρακτηριστικά έχει ο χώρος και πώς συμμετέχει κάποια/ος σε αυτόν;

Η αμεσοδημοκρατική συνέλευση του χώρου ασχολείται κυρίως με πολιτικές δράσεις εντός κι εκτός του χώρου, έχοντας, δηλαδή, ως κύρια απεύθυνση ίδια την κοινωνία και την διάδοση των κινημάτων και των αγώνων. Στη συνέλευση συμμετέχουν άτομα και ομάδες που επιθυμούν να δραστηριοποιηθούν στο πεδίο αυτό, έξω από μικροπολιτικούς ανταγωνισμούς με ξεκάθαρη θέση μέσα στις διαδικασίες της συνέλευσης και στον ίδιο το χώρο.

Καλούμε κάθε άτομο ή ομάδα που ενδιαφέρεται να συμμετάσχει στον ελεύθερο κοινωνικό χώρο *Respiro di Liberta*, σεβόμενη τα πολιτικά χαρακτηριστικά του, όπως η άμεση δημοκρατία, η αυτοδιαχείριση, η αντι-ιεραρχία, ο αντισεξισμός, ο αντιφασισμός, να παραβρεθεί στο

Ανοιχτό κάλεσμα την Κυριακή 22/10 στις 6 μ.μ. στον Κοινωνικό Χώρο για την Ελευθερία *Respiro* (Ολυμπιάδος με Ιουλιανού, πίσω από την εκκλησία της Λαοδηγήτριας)

ή μπορεί να επικοινωνήσει μαζί μας στο **mail:**

respiro@riseup.net

ή στα social: respiro_social_space (*instagram*) και Respiro di Libertà Social Space for Freedom (*facebook*)

Σύντροφε Στέλιο θα σε θυμόμαστε για πάντα!

Ο σπουδαίος καλλιτέχνης και σύντροφος Στέλιος Φαϊτάκης (a.k.a. Bizarre) πέταξε σήμερα στους ουραμούς που πάντα πίστευε ότι κάποιον/ους θα συναντούσε. Ασφαλώς και του το ευχόμαστε.

Μετά από μακροχρόνια πάλη/παιχνίδι/έμπνευση με τον θάνατο, από σήμερα έπαψε να βρίσκεται στη ζωή. Ο Στέλιος ήταν από τους ζωγράφους που αναβάθμισε αισθητικά τον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο “Nosotros” με τις αφίσες, αλλά και με κάθε πινελιά του, με το χέρι ή το λόγο του.

Ήταν ο άνθρωπος-καλλιτέχνης που προανήγγειλε, με τον τεράστιο πίνακά του στην Athens Biennale 2007 “Destroy Athens”, την εξέγερση του '08. Παράλληλα, υπήρξε πάντα παρών, εκτός από τις μεγάλες αίθουσες των Γκαλερί, σε όλο το κόσμο και στο δρόμο πλάι μας.

Σε χαιρετούμε φίλε και σύντροφε Στέλιο! Σου ευχόμαστε καλή μετάβαση και σου υποσχόμαστε να μην σε ξεχάσουμε ποτέ.

*Εικόνα **1η**: Το έργο του στην πρώην κατάληψη του Βοτανικού Κήπου Πετρούπολης, στον τοίχο που γκρέμισε η αστυνομία **2η**: Η αφίσα του Ε.Κ.Χ. “Nosotros” για τον Δεκέμβρη του '08, όταν γκρεμίσαμε εμείς την αστυνομία. **3η**: Η συμβολή του στα 10α γενέθλια του χώρου.

Κατάληψη Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης

Δεκέμβρης 2008

10 Χρόνια Nosotros

Πολιτικό περιοδικό Βαβυλωνία

ΜΙΚΡΟΦΩΝΙΚΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΑΣΙΚΕΣ ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8/9 ΣΤΙΣ 7 Μ.Μ. ΣΤΟΝ ΠΕΖΟΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΕΙΟΥ (ΚΑΠΛΑΝΕΙΟ)

ΜΕΙΝΕΤΕ ΣΠΙΤΙ, ΕΚΚΕΝΩΣΤΕ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΞΑΝΑΜΕΙΝΕΤΕ ΣΠΙΤΙ

Δασικές πυρκαγιές: ο πιο εύκολος τρόπος μαζικής αλλαγής χρήσης γης, ειδικά στα μεσογειακά κλίματα, όπου οι συνθήκες ευνοούν την εξάπλωσή τους. Ο άνθρωπος τις χρησιμοποίησε από αρχαιοτάτων χρόνων, κυρίως από την εποχή που άρχισε να γίνεται αγρότης και κτηνοτρόφος, οπότε είχε ανάγκη από μεγάλες καλλιεργήσιμες και κτηνοτροφικές εκτάσεις.

Από τη βιομηχανική επανάσταση και έπειτα οι ανάγκες αυξήθηκαν. Ακόμα πιο πολλή καταστροφή δασών. Όχι μόνο με τη βοήθεια

φωτιάς, αλλά και με υλοτόμηση. Σε βαθμό που κάποιες χώρες της δυτικής Ευρώπης απώλεσαν τελείως τα δάση τους και πολλά από αυτά που υπάρχουν σήμερα είναι τεχνητά.

Τα τελευταία χρόνια η καπιταλιστική ανάπτυξη εμφανίζει γεωμετρική αύξηση. Το ίδιο και οι πόροι που χρειάζεται να εκμεταλλευτεί για τη διατήρησή της. Χρειάζονται καινούργια προϊόντα να μεταφερθούν από τη μια άκρη του κόσμου στην άλλη, δρόμοι για τη μεταφορά τους, χρειάζεται ενέργεια, όλο και περισσότερη, διάφοροι τρόποι για να παραχθεί αυτή – «πράσινη ενέργεια», συμβατική ενέργεια. Χρειάζονται καινούργια εργοστάσια παραγωγής ενέργειας, όπως από καύση απορριμμάτων, από φράγματα στα ποτάμια, από ανεμογεννήτριες, από φωτοβολταϊκά, από εξορύξεις. Χρειάζονται καινούργιες τουριστικές επενδύσεις στην ήδη κορεσμένη ελλαδίτσα μας, ξενοδοχεία, συνεδριακά κέντρα, γήπεδα γκολφ. Κατασκευαστικές εταιρείες και οικοδομικοί συνεταιρισμοί θέλουν να χτίσουν χωριουδάκια και ιδιώτες να νομιμοποιήσουν αυθαίρετα. Η πίεση στα φυσικά οικοσυστήματα γίνεται όλο και πιο αφόρητη. Όλα αυτά απαιτούν αλλαγή χρήσεων γης. Μετατροπή των φυσικών οικοσυστημάτων σε τεχνητά. Μαζικά και γρήγορα. Αλήθεια πώς περιμένει κανείς ότι θα γίνει αυτό;

Το κεφάλαιο χρειάζεται συνεχώς καινούργιους πόρους. Φυσικούς και ανθρώπινους. Ώστε να επενδύεται και να αποφέρει κέρδος. Το κράτος ρυθμίζει τη συνέχεια αυτής της λειτουργίας. Έτσι όσα πυροσβεστικά και αν υπόσχονται, όσα σχέδια πρόληψης κι αν γίνουν, πρέπει να συνεχιστεί η πολυπόθητη ανάπτυξη. Με κάθε μέσο. Ενώ οι φυσικοί πόροι είναι πεπερασμένοι, το κεφάλαιο θέλει πάντα περισσότερα. Λίγο αδιέξοδο όλο αυτό, αλλά δεν υπάρχει εναλλακτική, σύμφωνα με τους υπέρμαχούς της, οπότε συνεχίζουμε. Έως ότου...;;

Οι νόμοι τους είναι φτιαγμένοι ώστε να εξασφαλίζουν τη συνέχεια αυτής της διεργασίας (αναπαράγουμε αποσπάσματα από κείμενο της μαρίας караμανώφ, επίτιμης αντιπροέδρου του ΣτΕ, για τη σχέση δασικών πυρκαγιών με τις ανεμογεννήτριες: «τις τελευταίες μέρες γίνεται μεγάλη συζήτηση για τη σχέση των δασικών πυρκαγιών με την εγκατάσταση ανεμογεννητριών στα αναδασωτέα. Η σχέση υπάρχει και είναι άμεση, αλλά δεν είναι αυτή που υπολαμβάνουν πολλοί... Σύμφωνα με το αρ.117 παρ.3 του συντάγματος για τα αναδασωτέα απαγορεύεται ρητά και κατηγορηματικά η χρήση για οποιονδήποτε άλλο σκοπό πλην της αναδάσωσης... Το «εμπόδιο» αυτό ήρθε να άρει η γνωστή απόφαση

2499/2012 του ΣτΕ, η οποία έκρινε ότι στα αναδασωτέα επιτρέπεται να εγκαθίστανται όχι μόνο ανεμογεννήτριες, αλλά και κάθε “έργο το οποίο αποβλέπει την εξυπηρέτηση ανάγκης με ιδιαίτερη κοινωνική, εθνική ή οικονομική σημασία”». Η συγκεκριμένη απόφαση εκδόθηκε από το ανώτατο δικαστήριο με εισηγήτρια την γνωστή μας, Κατερίνα σακελλαροπούλου. Βλ. <https://shorturl.at/bhxDH>).

Ένα δάσος δεν μπορεί να παράξει ιδιαίτερο κέρδος από την ύπαρξή του. Όμως μετά την καταστροφή του, η έκταση που καταλάμβανε μπορεί. Οπότε οι φωτιές δεν θα σταματήσουν. Δεν έχουν κανένα λόγο άλλωστε να σταματήσουν. Ακόμα και αν υπάρχει ένας “τρελός” που βάζει φωτιές για να βλέπει τα πυροσβεστικά να τρέχουν, ακόμα και αν κατηγορούνται οι ξένοι πράκτορες ή οι μετανάστες που θέλουν να μας καταστρέψουν, ακόμα και αν κάποιος έκανε εργασίες με τροχό, η συνολική εικόνα δεν αλλάζει.

Κάθε αλλαγή χρήσης γης είναι καλοδεχούμενη για το κεφάλαιο. Ακόμα και αν δεν επενδυθεί άμεσα, θα γίνει αργότερα, τόσο ώστε να έχει ξεχαστεί η φυσική καταστροφή. Και τα υπόλοιπα θα επενδυθούν πάραυτα (θυμόμαστε τις δηλώσεις του κούλη στη β. κέρκυρα για τη δασική έκταση του Ερημίτη: «η εναλλακτική ποια θα είναι; Να μην κάνουμε τίποτα. Κάποια στιγμή θα καεί... και τότε». Και πράγματι ένα κομμάτι του κήκε ένα μήνα αργότερα! <https://shorturl.at/kFGM1>) Άλλωστε όλα καταστρέφονται. Οπότε καλύτερα να επενδυθούν από τώρα.

Όσα άτομα υπερασπίζονται αυτό το σύστημα, αλλά γκρινιάζουν για τις συνέπειές του, θέλουν και την πίτα ολόκληρη και τον σκύλο χορτάτο. Όμως αυτό δεν γίνεται, μωρό μου.

Ή θα καταστρέψουμε αυτό που μας καταστρέφει, ή σε λίγο θα βγαίνουμε από τα σπίτια μας μόνο για δουλειά και ακολουθώντας το 112 για να εκκενώσουμε.

**Ανοιχτή συνέλευση ενάντια στην ενεργειακή λεηλασία
(Συνέλευση κάθε Τρίτη στις 20:00 στον ΕΚΧ Αλιμούρα)**

Ένα σινιάλο αλληλεγγύης από τα Γιάννενα για την Κατάληψη του Βοτανικού Κήπου Πετρούπολης

Στις 24 Ιουλίου, το κράτος σε αγαστή συνεργασία με τον Δήμο Πετρούπολης επιτέθηκε στην κατάληψη-ελεύθερο κοινωνικό χώρο του Βοτανικού Κήπου που λειτουργούσε στην περιοχή εδώ και 14 χρόνια. Μέσα σε αυτά τα 14 χρόνια, ο Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης κατάφερε να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για πραγματική κοινωνική συνεύρεση χωρίς διαμεσολαβήσεις, όντας ένας χώρος διαρκώς ανοιχτός και αντιεμπορευματικός, ένας χώρος που βάζει την αλληλεγγύη και την συνύπαρξη των ανθρώπων πάνω από τα κέρδη των λίγων κι εκλεκτών. Πολιτικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις, θεατρικά εργαστήρια, αυτοοργανωμένα μαθήματα, προβολές ταινιών, συναυλίες και πολλές άλλες δραστηριότητες, πάντοτε χωρίς αντίτιμο, αυτή είναι η σφραγίδα του Βοτανικού Κήπου στην περιοχή.

Το Κράτος εμμονικά καταστέλλει κι εκκενώνει τις καταλήψεις, επιδεικνύοντας την ωμή βία της καταστολής απέναντι σε κάθε τι ελεύθερο, δημόσιο και κοινωνικό. Κάθε τι ελεύθερα προσβάσιμο που οικειοποιείται η κοινωνία χωρίς χορηγούς και στρατηγικούς επενδυτές μπαίνει στο στόχαστρο της εξουσίας, γιατί η εξουσία δεν θέλει ελεύθερους ανθρώπους, ούτε δημόσιους χώρους που να δημιουργούν τις προϋποθέσεις για την αμφισβήτησή της. Προτιμάει σε συνθήκες ακραίας φτωχοποίησης, ενώ τα δάση καίγονται, οι υποδομές καταρρέουν και η ζωή παίρνει τον κατήφορο, να επιτεθεί σε κάθε τι που δεν μπορεί να ελέγξει. Προτιμάει έναν κόσμο παθητικό και παραδομένο στις ορέξεις της, εύκολα χειραγωγήσιμο και πειθήνιο. Οι ελεύθεροι κοινωνικοί χώροι και οι καταλήψεις από την άλλη, επιζητούν την ενεργή εμπλοκή του κόσμου, δημιουργούν άτομα ενεργητικά, ελεύθερα, αυτεξούσια και με κριτική αντίληψη.

Έτσι, λοιπόν, κι εμείς λέμε κατηγορηματικά ότι στεκόμαστε πάντοτε με την πλευρά των καταπιεσμένων και των ανθρώπων εκείνων που αντιστέκονται στην κρατική βαρβαρότητα. Η εμμονική προσκόλληση της εξουσίας στην καταστολή και τη βία, βρίσκει

απέναντι έναν κόσμο με πείσμα για δημιουργία κι ελευθερία. Κάθε πόλη που στερείται τέτοιους χώρους ελευθερίας και αδιαμεσολάβητης δράσης όπως ο Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης, καταλήγει μία πόλη νεκρή, μονοδιάστατη και παραδομένη στα κέρδη των ιδιωτών και τον έλεγχο των μπάτσων.

Στέλνουμε την αλληλεγγύη μας στον ΕΚΧ Βοτανικό Κήπο και σε κάθε κατάληψη που απειλείται με εκκένωση από τους κρατικούς ταγούς. Θα μας βρίσκουν πάντοτε απέναντί τους, γιατί τη ζωή στα άδεια κτίρια την δίνει η πολυμορφία του δικού μας κόσμου, όχι το αποστεωμένο συνάφι τους.

Καλούμε σε μικροφωνική συγκέντρωση αλληλεγγύης την Τετάρτη 26 Ιουλίου στις 8μ.μ. έξω από την Αρχιτεκτονική Σχολή (Παπαζόγλειος)

- ΠΟΛΗ ΧΩΡΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΧΩΡΟ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΝΕΚΡΗ ΠΟΛΗ
- ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΒΟΤΑΝΙΚΟΥ ΚΗΠΟΥ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ

ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ – ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Φωτογραφίες από την

χθεσινή μικροφωνική παρέμβαση αλληλεγγύης στην κατάληψη ΕΚΧ Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης, που εκκενώθηκε από το κράτος το πρωί της Δευτέρας 24 Ιουλίου.